

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belkőzép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartási díjak:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

SZERKESZTŐ: HUDA

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

gész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona.
félre 8 frt. „ 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatkak vissza.

A mi vasútunk.

Kolozsvár város újabbkori történetének egyik jelentős eseménye folyt a tegnapi napon.

A kolozsvári közúti vasutat e napon adták át a közörségnek.

Nevezetesen a kétségtelenül messze íható fontosságú a közúti vasút, mint olyan tényező, melytől Kolozsvár kereskedelmi, ipari és gazdasági s egyzóval közvagyonosodási fejlődése van eltételezve.

Ez a kezdetben sokak által leéztett, sokak által ócsárolt és még öbbször gáncsolt iparvállalat a tegnapi napon tényleg megszületett, s nyomban megkezdte az életet.

A kolozsvári közúti vasút immár nagy közönség. Arra van hivatva, hogy közvetítője legyen a városi szenny és áruforgalomnak. Arra van hivatva, hogy újabb faktora legyen Kolozsvár kulturális haladásának is. Arra van hivatva, hogy közelebb hozza a nagy világot Kolozsvár városához, s ezzel terjesztője legyen a civilizációjának.

Ismételjük, hogy a tegnapi nap jelentős mozzanatot képez Kolozsvár újabbkori történetében.

Egy lenézett, egy sokat korholt gyermek lépett ki tegnap az életbe teljes fegyverzetben, egy sokat ígérő jövőnek minden feltételével felruházottan.

A kik eddig kicsinyítették, most maguk is biznak életrevalóságában. A kik gyalázták vagy élczelték feletle, azok is most reményekkel és bizalommal tekintenek jövője és minden téren nyilvánuló hatásai elé.

A kik tegnap látták a közönséggel szorongásig telt vonatokat tova iramlani a pályaszakaszokon — a kik látták a vonatokat biztos közlekedését s látták azt a meleg érdeklődést, amelylyel a közönség az első vonatokat iránt viseltetett, azok most már kezdenek megbarátkozni azzal a gondolattal, hogy Kolozsvárnak szüksége volt erre a vasútra, mert ez már is kétségtelenül jelentős gazdasági faktornak bizonyult.

Azok a tényezők, a kik e műtervezésében, kiépítésében, támogatásában, életképessé tételében és az életbe való kiindításában részesek — most egy óly örömmel tekinthetnek a már kész műre, mint a minő aggodások

közt látták telni a napokat mindaddig, a míg a csecsemőből gyermek, a gyermekből meglelt férfiú fejlődött.

Hálára kötelezték le maguk iránt e város közönségét mindazok, a kik a létesítés munkájában részt vettek, s a kiknek odaadó munkássága, buzgalma és aggodó gondossága ma már egy jelentékeny gazdasági, ipari, kereskedelmi és közlekedési faktorról növelte Kolozsvár város e nemű tényezőinek számát.

Örülünk, hogy ma már mint számot tevő gazdasági tényezővel állunk szemben a kolozsvári közúti vasúttal.

Örülünk főképp azért, mert megvagyunk győződve arról, hogy e vasút midőn a maga forgalmát egy személy, mint áruszállítás terén rövid idő alatt megteremtí, ezzel kapcsolatban jelentékenyen fellendíti a vállalkozási kedvet, az ipari és kereskedelmi tevékenységnek egészen új működési tért teremt, s általában befoly arra, hogy Kolozsvár városa a gazdasági és ipari kultúra terén is előbbre haladhasson, s felvirágzásának feltételeit megszerkezhesse.

A kolozsvári közúti vasút létesítésének eszméje tudvalevőleg id. Horovitz Sámuel uré. O volt az, a ki felismerte, hogy Kolozsvár városának erre a közlekedési és gazdasági tényezőre szüksége van.

E czélból tanulmány tárgyává tette a hazai és külföldi városok hasonlítottatásait, s 1889. évben már engedélyt kért arra, hogy a közúti vasút előmunkálatait végezhesse.

Az engedélyt erre kormányilag megadta, a tervet Planéter Sándor akkori vasúti mérnökkel megkésztette s azt a kereskedelmi miniszternek bemutatta, mely utóbbi azzal adta azt vissza, hogy ahhoz Kolozsvár városának hozzájárulása is kinyeressék.

Időközben a párisi világkiállítás nagy hódítást tett. Decauville-féle keskenyágányú vasutat tanulmányozván Horovitz Sámuel, a korábbi tervet ilyen rendszerre kívánta átválttatni, de mert Kolozsvár város hatósága akkor ehhez nem járult, Horovitz Sámuel megkésztette a jelenleg végrehajtott tervet, mely a kereskedelmi kormány elé terjesztetvén még néhai Baross Gábor miniszter 1892. január 15-én 85234 szám alatt engedélyt adott arra, hogy a Kolozsvár városa által is jóváhagyott terv alapján a vasút kiépíttessék.

Engedélyes és Kolozsvár városa között 1891 szeptember 21-én jött létre a szerződés, mely szerint a város a vasútvonal részére szükséges utcákat, tereket és hidakat az engedélyes részére átbocsátotta. Ugyancsak ezen szerződés értelmében a vaspálya 50 év múlva Kolozsvár város tulajdonába megy át, a mozgó felszerelvényeket és építményeket bírói becsű szerint állván jogában a városnak a vállalat-tól megváltani.

Horovitz Sámuel engedélyes, hogy a vasútkiépítéshez hozzá foghasson, a vállalat finanszírozására megnyerte a kolozsvári kisegítő takarékpénztár részvénytársaságot, melylyel az erre vonatkozó szerződés 1892 Julius 14-én kötöttet meg.

E szerződés szerint a kisegítő takarékpénztár nyújtotta a kiépítéshez szükséges forgó tőkét s ezzel szemben egyenlő tulajdonossá vált az engedélyes és a kiépített vasútnak.

Az építéshez folyó évi Április hó elején kezdettek. A végleges terveket egyik legkiválóbb vasút építő mérnök Porges József bécsi lakos dolgozta ki, s a vasút tényleg az ő tervei szerint és Bocz Ferenc mérnök vezetése alatt építettet ki.

A folytonos esőzések és más akadályok jelentékenyen hátráltatták a vasút kiépítését, ez azonban ennek dacára már Julius hóban teljesen befejeztetett.

Tegnap volt a kiépített vasút műtanrendőri bejárása, s minthogy aszakisvizsgálat semmi hiányt ki nem tántetett s a pályának szolid és technicailag kifogástalan kiépítése konstátáltatott, a miniszteri biztos a pályának közforgalomba helyezésére az engedélyt a bejárás után azonnal megadta s ennek következtében a vasút tegnap délután a közforgalomnak tette is átadott. A vasút röviden vázolt történetével kapcsolatban nem tartjuk érdektelennek felemlíteni, hogy mindenik nagyobb iparvállalattal és kereskedővel már szerződések vannak kötve az áruszállítás iránt, s ugyancsak lépések vannak téve az iránt is, hogy a Dohánygyár Kolozsmonostoron lakó nagyszámu munkásai állandóan e vasúton szállittassanak.

A vállalat jövedelmezősége már az eddig biztosított szállításokból eredő díjbevételekkel és a személyszállítási díjakkal is már annyira biztosítva van, hogy mint önálló iparvállalat is

egyike lesz a legjobb pénzügyi eredménynyel biztatónak.

Hogy mint a gazdasági és iparfejlődés faktora a hozzá fűzött várakozásoknak teljesen meg fog felelni — abban azt hisszük — senkinek sem lehet oka kételkedni.

Kolozsvár város közönsége csak elismeréssel adóztatik mindazoknak, a kik a létesítés munkáját végezték, s a kiknek e nemű munkássága és odaadó buzgalma legtöbb hasznót épen Kolozsvár városának fog nyújtani, mint a melynek vagyoni fejlődésében e vasút elsőrangú tényezőt képvisel.

Ohajtjuk, hogy a hozzá fűzött remények teljesüljenek, s a vasút tényleg is az legyen, a minek már most látjuk: hatalmas faktora Kolozsvár gazdasági és vagyoni felvirágzásának.

Politikai hírek.

A függetlenségi párt őszi politikai cam-pagneja jövő vasárnap fog megkezdődni Polónyi Gézának hajdu-szoboszlói választói előtt tartandó beszámoló beszédével. A függetlenségi párt szakadásának és békéltetésének ügyén kívül, szólani fog Polónyi a függetlenségi pártunk külföldi politikájáról. A függetlenségi párt más tagjai is meg fognak ragadni minden alkalmat arra már az országgyűlés összehívása előtt, hogy a közép-európai hármasszövetség mellett nyilatkozzanak s visszautasítsák az orosz-francia barátkozásra vonatkozó gyanúsításokat. Polónyi Hajdu-Szoboszlón nyilatkozni fog saját személyes ügyéről, az Eötvös Károlyval való konfliktusról is.

Franciaországi választások. Franciaországban vasárnap voltak a kamaraválasztások, melyek elé Franciaország határain kívül is nagy érdeklődéssel néztek. Hiszen a választásoknak az a feladatunk volt, hogy az általános szavazás ítéletet mondjon a politikai rendszerről, mely a Vogeseken túl uralkodik s hogy a botrányok dacára a köztársaság megerősödését manifestálja. Eddig 367 választás eredménye ismeretes. Megválasztottak 210 republikánust, 12 ralliát és 33 konzervatívot, 112 pótválasztás lesz. A republikánusok 28 helyet hódítottak.

Szent István napja.

A magyar nemzet ünnepét az első magyar király emléknapját az idén is a szokásos kegyelettel ülték meg az egész országban.

Az ország minden részében voltak kegyeletos ünnepélyek, melyek zömének azonban az ország szíve a főváros szolgált színhelyül.

A már jókor reggel beállott nagy hőség dacára a fővárosiak s a vidékről feljöttek egyaránt nagy csapatokban vonultak át Budára, hogy részt vegyenek az István napi körmenetben.

Reggel 6 órakor már népesek voltak az utcák s a néparadat mind a Duna felé hullámozt. A Duna a szokottnál is szebb, élénkebb képet nyújtott. A hajók, a révkapitányok, kikötők, zászlódszít álltak, a most renovált lánczid és Margithid szintén fel volt díszítve.

A fővárosban különben számos közép- és magánépületre kitűzték a mai nemzeti ünnepre a lobogót.

Az átkelés Budára az óriás sokaság dacára teljes rendben folyt le; a lánczid ez idén is, mint minden István napkor, félelmesen mozgott néhány száz, a mi különösen a vidékiekben némi ijedelmet keltett.

A gőzslóra jutathatásért a reggeli órákban valóságos harc folyt. Ott fenn a várbán egész nap sok nézője volt a díszterem álló honvédszobornak.

A várbán, a merre az ünnepi körmenet vonult, közönségseregbebeli katonák s díszruhás rendőrök képeztek sorfalat s tartották fenn a rendet. A budapesti helyőrség valamennyi ezredéből egy-egy század vonult ki, a királyi palota udvarán külön dísz-század állott a zenekarral; az alabárdos koronaőr-ség a Szent Zsigmond kápolna bejáratánál foglalt helyet.

A körmenet.

A kápolna, hol az ünnepély kezdődött, az ünnepnapra szépen fel volt díszítve pompás díltű növényekkel s szűnyegekkel.

Vasary Kolos biboros herceggel a díszszázadok parancsnokai kétfős tisztelgésre vonultak s csapatokat. A főpap Csernoch János apátkanonok és dr. Kohl titkár kíséretében érkezett a biborpalástja volt rajta. A papság a hercegprimást a bejáratnál fogadta s innen a szentélybe kísérté, hol a bibornok átváltkötődött.

A papság innen Vézinger Károly apát, a szent jobb öre, vezetésével mellett a szent István-kápolnába vonult, a hol a szent jobb a remekműv ereklétartóban már ki volt téve. A szent erekleje előtt, több ima után, a hercegprimás egy psalmust intónált s ezt a papság énekelte.

Ezután elindult a nagy körmenet a kápolnából a Mátyás-templomba.

A menet élén egy szakasz lovasrendőr haladt; utánuk az országos központi és a budai katolikus legényegylet, több iparos egylet, ifjúsági-kör s néhány budai tanintézet növendékei. A fehér ruhás leányok kis

magá megnyerésének a reményét veszélyeztessen.

Tehát hallgattam és ezután is hallgattam volna, ha maga hajlandó lett volna a feleségem lenni.

— Ön talányokban beszél — mondá Diana. Az én testvérem Érik közelebb álló vérokona volt Beauchamp Frigyesnek, mint ön; tehát, hogy foglalhatta volna ön el az ő helyét?

— Elismerem, hogy ő vérszerint közelebb áll, de nem a törvény szerint, — válaszolt Toni lassan és világosan és még is bizonyos tartózkodással. Sokat adnék erre, hogy magát a fájdalomtól megkíméljem, de jobb ha a tényeket az én ajkaimról hallja, mint hogy egy idegenről hallja azokat. A maga atyja, Beauchamp Róbert soha sem volt a maga édes anyjával megoktódo; tehát a fia nem lehet törvényes örökös.

Diana felemelte a fejét. Határozott megkönnyebbülés volt az arcán.

— Az képtelenség! — kiáltá büszkén. Ön elfelejti, hogy én ismertem anyámat, következőképpen tudom, hogy ő egyike volt a legtisztább, legerköcsösebb és legnemesebb asszonyoknak az egész világban.

— Az lehetséges — én nem vitatom az ellenkezőt, az atyja volt az a ki kárhozást érdemelt — és nem az édes anyja. Ő egy tizenhat, vagy legfeljebb tizenhét éves iskolás leányka volt, midőn a maga édes atyja először találkozott vele és reá beszélt, hogy szíjéket meg vele. Hogy lehetett volna az lehetséges, hogy nehi abban a korban elég világi bölcsesége lett volna arra, hogy cselekedetének következményeit előre belássa? Diana, amit én magának mondan az szent igaz. Azt gondolja, hogy én merészelnék ilyen állítást tenni, ha annak az igazságáról nem volnék meggyőződve?

Diana nem szólott.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1893. augusztus 22.

A Diana története.

(Angol regény)

A „Dóra” szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

XVII.

(Folytatás.)

(87)

En nem kérek egyebet, mint azt, hogy egész életemet a maga szolgálatára szentelhessem; és esküszöm, hogy oly boldoggá teszem, a milyen boldog még eddig kevés asszony volt! Ezzel sokat mondok, de érem magamban, hogy ígéreteimet be tudom váltani. En nem vagyok gyermek, olyan dolgokat mondva, melyeket nem értek, vagy olyan szavakat ejtve ki, melyeknek nincs sem mélysége, sem értelme.

Es valóban, előttem a szavak szegényeknek látszanak és csak homályos árnyékat adják annak, a mit állok ki akarok fejezni. Eddig maga mások kért élt — a jövőben mások élnék magáért!

Es most égő arccal térdelt le elibe. Diana visszatért, s szabadon levő kezével eltakarta a szemét, hogy cousinjának a szép arcát ne lássa. E férfi szvedélyes fogadalmában nem volt tétettség. Ez a szerelem, a mellyel ő Dianát szeretete és az a benyomás, amit az tett a leányra, olyan volt, mint a sütőkemencének a perzselt lehelle.

— Oh, — kiáltá a leány összefüggetlenül — miért mondta e szavakat nekem! Soha sem lehetek többé boldog!

Toni sokkal inkább el volt foglalva magával, mint hogy helyesen értelmezte

volna azt amit a Diana modora tudtára kellett volna, hogy adjon, s hevesen szakítá félbe.

— Boldog! Maga oly boldog lesz, hogy élete az örömeinek hosszú édes álma lesz! Sőt ennél is több — mert a saját megváltásomat ajánlom fel magának. En nem tartozom azok közé, kiket a világ jó embereknek szokott nevezni; de a jövőben maga fogja tenni velem amit akar — felébreszti bennem mind azt ami jó van, s nemesebb énemhez méltóvá fog tenni.

Ugy beszéltek mint ölt? — Talán igen de örültségemben rendszer van. Az áhitatos hívő soha sem imádtá szentjét oly buzgón, mint én imádom magát!

Égő ajkait a leány kezéhez nyomta, s érintésük kétségbeesés bátorságát adta Dianának.

— Ön nagy megtisztelésben részesített engem a szerelmével, — mondá bánatos hangon; de én nem egy szerettem magát. Ha valaha okot adtam arra, hogy azt feltehesse rólam, úgy jobban haragszom magamra minthogy képes volnék azt megmondani magának.

De legalább azt elhiszi, hogy ártatlan vagyok a szándékában.

Toni felugrott, s félig kérdező csudálkozással nézett rá. Ő nem kételkedett abban hogy házassági ajánlatára mi lesz a válasz. Dianának minden kísérletét, hogy a négy szemközti találkozásukat elkerülje vele, bókijainak az el nem értését, a nőiség azon szerénységének tulajdonította, mely moosoktanul tanítja magát távol a világtól. A Dianában való hite feltétlen volt.

Ő az asszonyokat illetőleg cinikus volt, de a Diana természetének imádatát tisztázta rögtön felismerte és egy pillanattal sem képzelte, hogy az ő szerelmének ellent tudjon állani.

Diana is felállott és távozni akart, de Toni a vállára tette a kezét és visszatartóztatta.

— Diana, várjon — nem engedhetem, hogy így hagyjon itt — mondá rekedtes és feszült hangon — még van valami mondani valóm, a mit maga sokkal fontosabbnak fog találni mint a mit előbb mondtam.

Jöjjön — álljon le a régi helyére és hallgasson meg. A mit most fogok magával közölni, Ériket is éppen egy érdeklí, mint magát.

A Toni hangja nagyon nyugodt volt, de a szeméi csodálatosan megváltoztak; nem voltak többé fényesek és arc izmain különös feszültség látszott. Diana várta, hogy beszéljen, de ő néhányszor végig ment a szobán mielőtt azt tette.

— Talán nagyon elhamarkodva szólottam magához — mondá végre; nem tettem volna azt, ha lehagoltgát nem láttam volna. De azt képzelttem, hogy az Érik helyzetének a bizonytalansága okozza azt és erre nézve meg akartam nyugtatni. Az előbb azt mondtá, hogy még most sem jött bele, hogy ne gondoljon a holnapi nappal; és ez szerintem azt jelentette, hogy a jövőre nézve aggodalmi vannak. Igazam van?

Igen — válaszolt Diana.

— Sejttem nem csalta meg. Ériknek a Crowhursthoz való tulajdonjoga minden pillanatban sikeres támadásnak van kitéve. Egyedül én tudom azt minden kétségen kívül helyezni és szándékom volt azt tenni. Diana — mondá hirtelen — határozatát nem akarja megmondolni? Nem engedi, hogy megtanítam engemet szeretni?

A leány válasza ajánlatot fejezett ki, de olyan hangon volt mondva, mely a meggyőződés bélyegét viselte. — A Toni arca ismét elkeményedett.

— Ha maga bele egyezett volna, hogy

serege következett ezután, kik mögött az apácák lépkedtek.

A szent ereklyét az irlalmas rend tagjai vitték, mellettük diszmagyarba öltözött fővárosi hivatalnokok haladtak. A szent jobb előtt ment a papság, közvetlen mögötte Vézinger apát, mint a szent jobb őre. Végül Vaszary Kolos hercegprímás haladt biborlatában, mögötte udvari papjaival. A menet közepén a katonazenekar járt a egyházi dalokat játszott. A primás mögött lépkedtek az előkelőségek, utánok jött a hívők beláthatlan serege.

A Mátyás-templomban.

A notabilitások nagy része a templom szentélyében várta a körmenetet. Ott voltak fényes diszmagyarban: Wekerle Sándor miniszterelnök, Hieronymi Károly és Jósipovick miniszterek, Gromon és Reiszik államtitkárok, Vértessy és Farkas kuriai tanácselnökök, Kamermayer Károly polgármester, Rózsavölgyi Gyula tanácsnok, Sélly Sándor főkapitány, Tabódy József kir. kamarás, Zichy Nándor gróf, Jekelfalussy Lajos min. tanácsos stb. A katonaság számára fenntartott helyen ült Lobkovitz herceg hadtestparancsnok több tábornok és törzstiszt által körüvezetett. A templomban meg elegáns közönség sorongott.

A templomba érve, a mint a méltóságok elhelyezkedtek, Buschek Antal győrszigeti plébános a szószékre lépett s kiáltó ékeesszóval mondta el beszédét, a melyet igazi hazafias szellem lengett át.

A nagymise.

E beszéd után Vaszary Kolos biboros hercegprímás pontifikálta a nagymisét, a melyben segédkeztek: Csernoch János kanonok, dr. Kohl Mádárd titkár, Vézinger Károly apát, Bogisich Mihály prépost és Kanovich Béla Mór apátplébánosok, Venczel szemináriumi altagazgató, dr. Puri Irán tanulmányi felügyelő, dr. Nemes Antal, a körmenet rendezője, Bajthay és Csajka káplánok s egész sereg növendékek. Urfelemlétekor a katonaság disztüzet adott és a Gellérthegyen ágyuk dörögtek. A zene- és énekkar a kóruson Vavrincez Mór főgyházi karnagy E. moll miséjét adta elő s Bogisich átiratában két régi Szent-István éneket. A magánrészeket Vavrincezné, Benzáné, Juhász és Várady énekeltek.

Fél tizikert ért véget a szent mise, mely után a menetet a Szent-Zsigmond kápolnába vonult vissza, a hol a hercegprímás Te Deumot mondott s a szent jobbot visszahelyezték a Szt.-Zsigmond-kápolnába, hol nyolcz napig marad kitéve.

Flumében.

Szent István király napját Fiume a szokásos díszes ünnepelte meg.

Szombaton este a városi senek a Rákóczi indulót s a nemzeti Hymnust játszva járta be a város utcáit. Azután a kormányzó előtt zenélt, a kisértő néptömeg élénk éljenzése között. Ma a főgyházban a kormányzó s az összes hatóságok részvétele mellett fényes istentisztelet volt. A város s a kikötő zúslódásban van.

Bécsben.

A magyar Szent István-ünnepet vasárnap délelőtt a kapusinusok templomában

— És ugyan azon időben, midőn Beauchamp Róbert Brooke Monikát rábeszélte, hogy szökjék meg vele, ő egy másik nőnek volt jegyese, egy bizonyos Berry kisasszonynak, a Beauchamp Squire gyámleányának — folytatá Toni. A Berry kisasszonnyal való eljegyzése még tartott azután néhány évig és az esküvő napja tényleg ki volt tűzve.

Báti kisasszony éppen a menyegző előtt való napon fedezte fel jegyesének a maga anyjával való viszonyát és ez a felfedezés olyan rázkódást okozott, hogy egy véredénye megszakadt és ő belehalt.

Az öreg Squire ekkor nyílvánította ki azon szándékát, hogy unoka ösöt kitalálja és mint örökösét engem adoptál. Nem sokára történhetett ezután, hogy a maga édes atyja mindnyájukat Ausztráliába vitte, a hol ő meghalt, a maga anyját nagy szegénységben hagyva.

Ha törvényes felesége lett volna, nem folyamodott volna-e a meghalt férje barátaihoz segítségért?

— Nem — ezerszer nem! — kiáltá Diána. Anyám büszke volt és később lett volna a munkában csonkított lekapotni az újait, mint hogy olyan emberek előtt alázza meg magát akik őt lenézték!

— Én nem akarok magával e pont fellet vitatkozni, az lényegtelen. De van valami a mit kérdeznem fogok. Az esketési bizonyítványt elő tudták-e valaha mutatni?

Diána hallgatott. Érik csak nem rég mondta volt neki, hogy Drury ur mindent elkövet azon helynek a feltalálásával, hol a szülei megsekkadtak — miután a házassági bizonyítvány hiányzott.

— Ez a bizonyítvány a valódi próba, mondá Tóni.

(Folyt. köv.)

ünnepélyes isteni tisztelettel ülték meg. A magyar ezredek legénysége a középfolysón sorfalat képezett. Jelen voltak Vértessy osztálytanácsor, Miskolczy igazgató, báró Nagy, a külügyminiszterium, valamint a legfőbb közös számszék hivatalnokai, a magyar testőrség tisztjei stb.

Kossuthnál.

Szegedváros főjegyzője, Tóth Pál, a mult héten Felső-Olaszországban járt s természetesen betekintett Turinba is, hogy Kossuth Lajost meglátogassa.

A kormányzó őt is szívesen fogadta és érdeklődéssel tudakozódott Szegedváros viszonyai felől s a mikor a főjegyző sok jót és szépet tudott mondani az árvizet kihevert városról, Kossuth azt kérdezte, mentesítve van-e már teljesen egy újabb elöntés ellenlgy került szóba a Tisza-szabályozás.

— Nagy baj az, — szólt Kossuth, — hogy a Tisza folyónak is olyan a tulajdonsága, mint Felső-Olaszország vizeinek, tudaiillik, hogy a Pó nem a saját medrében folyik a mennyiben azt teljesen behordotta kövecsekkel és iszappal.

Epp úgy mint Magyarországon, itt is az ármentesítés kezdetei kezűl ártereket hagytak ki, minél fogva ma már hármast teltésvonalal kénytelenek védekezni. Oh be sok csapástól szabadult volna meg a Tisza vidéke, ha néhány felső-részi nagy földbirtokos érdeke miatt az ármentesítést és szabályozást Paleocapa tervének megfelelően nem a Felső-hanem az Alsó-Tiszán kezdtették volna meg.

Távokáskor Kossuth kezét szorított vendégével s az ajtóig kísérté. Este a főjegyző a Caté Somanában Kossuth titkárának, Aulich Nándornak adott találkozót, ki az alkotmány helyreállítás után Zenta város tanácsnoka volt.

A titkár a következőket mondta el Kossuth életéről: Kossuth rendszerint reggeli nyolcz órakor kel föl; rögtön megfürdik hideg vízben utána ternázik egy ideig s ennek végeztével keveset pihen fekvé a fürdőszobában levő díványon. Majd felöltözködik a reggelire tures huslevest eszik.

Reggeli után dolgozik egy vagy másfél órát s azután gyalog sétát tesz valamely parkban vagy fás korzón. Tizenkét óra tájban vizitátér lakására, mert akkor van a vilás reggeli, aminek elküldése után hazai hírlapokból olvastatja föl magának az öt érdekli híreket. Nem kevesebb, mint 18 lap érkezik napokint a postával.

Azok közül egyet sem néz meg személyesen, valamint hogy szeméinek kímélése okáért nem olvas egyáltalában semmit, csak azokat a leveleket és irományokat, melyeket a titkár neki aláírás végett előterjeszt.

Két és négy óra között fogadja a látogatókat s azoknak távoztával ismét ír hét óráig, vagyis az estebéd idejéig.

Étkezés után ezigazgatóra nyújtja sétál egy földött folyosón körülbelül fél órát, mire vizitátér íróasztalához és éjjel 11, sőt 12 óráig is dolgozik az „irataim“ negyedik kötetén.

Lefekvés előtt még egy kis ideig sétál a fedett folyosón s azután nyugalomra tér, hogy másnap újra kezdje munkálkodását.

Király napok.

Vasmegegyében, de a szomszédos megyékben és városokban is lázas sietséggel készülnek a királynak fogadására. Megyei és városi törvényhatóságok és egyéb hatóságok már megalakították küldöttségeiket, ezek pedig megválasztották szónokait, a kik szeptember 17-én a mikor a királyi küldöttségeket fogadják, a királyt üdvözlőli fogják.

Az uralkodó utazásának eddig ismeretes programjától eltérően — mint biztos forrásból értesülünk — a király a nemet csak szász, a szász trónörökös és a connagubti herceg kíséretében szeptember 24-én reggel négy órakor Kőszegről Mohács-ra érkezik, a hol az ott várakozó Orient és Feecske hajókra szállva előbb Albrecht főhercegre bállyi, uradalmát, azután a Vaskapu munkálatait látogatja meg.

A hadgyakorlatok programjának részleteiről a következőket jelentik:

Szeptember 17-én tisztelegnek a küldöttségek a királynál. Az eddigi dispoziciók szerint a római katolikus klérus küldöttségét Zalka János megyés püspök vezeti s ugyancsak ő mondja az üdvözlő beszédet is.

A dunántúli ágostai evangélikus egyházkerület küldöttségét Karsay Sándor püspök, a kerület világi felügyelője és Radó Kálmán vasvármegyei főispán vezetik a király elé. A küldöttség szónoka Karsay Sándor püspök lesz.

A dunántúli isralita hitközségek szónoka Bernstein Béla szombathelyi rabbi. Ha

a király a győri királyi Itélőtábla területén működő bíróságok küldöttségét is fogadná — a mi még bizonytalan — akkor Vörösmarty Béla táblai elnök vezeti ezt a deputációt.

A hadgyakorlatokban résztvevő ezredek közül a 70., 29. és 16 számú gyalogezredek már Baros-ra érkeztek, a hol pár napig pihiennek.

Azokra a helyekre, a melyeken a hadgyakorlatok végbemennek, csak a hadtestparancsnokok által adandó korlátozott számú jegyekkel lehet menni.

A telefon haszna.

Kolozsvár, aug. 20.

Kaptuk az alábbi, nagyon megfigyelendő sorokat:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Olvastam szombaton azt a tájékoztató közleményt a telefonra vonatkozólag. Annál a közvetlen és benső viszonytól fogva, a melylyel hálá a telefonomnak, a tekintetes szerkesztőséggel állók, polgártársaim érdekében szíveskednék vélem, egy-két szót szólni a telefon előnyeiről, annak terjedése érdekében.

A város közép pontjától egy kissé távolabb lakván, mint átletembernek nagyon sok érdekes, a közönség tudomására hozható eseményt újsgólnak el nekem innen is, onnan is. Sokszor olyan dolgot tudok meg, a mit kegyeleti, észleti, egyélti vagy más szempontból 8-10 ismerőssel ha időm volna, okvetlen kellene, még az nap köztölöm. Miután erre nincs időm, feltaláltam magam s a délelőtti órákban egész kényelmesen beszélok a Tek. Szerkesztőséghez, elmondom azt, a mit óhajtok, hogy más is tudjon meg s délután már szívtvi az „Ellenék“ ázzenetemet egész Kolozsvárra, nem csak ismerőseimnek, hanem mindazoknak, a kik csak újságot olvasnak.

A tek. szerkesztőség ez irányban tanusított előzékenységet azért emelem ki, hogy a telefonra előfizető többi „szomszédaimat“ is buzdítsam arra, hogy a körükben történő udjanságokkal egész bizalommal keressék fel délelőtti órákban a tek. szerkesztőséget, mert e közös organum, az „Ellenék“ szíveskedésének igénybevétele nélkül fél annyit sem érne a telefon, mint a mennyit úgy ér, ha a szerk. tagjainak b. türelmét is igénybe vesszük olykor-olykor egy-egy udjanság bemonadásával.*

Második haszna a telefonnak, hogy az ember minden állomással üzleti dolgot szóval igazgathat el. Irás, vagy tizenet költségesebb is, kevésbé megbízható is. Én a kereskedőnél a rendelést telefonon teszem. Nem is vásárolok olyan kereskedőtől, a kinek még telefonja nincs. Orvost a telefonon hívom, szoda vizet Valentinótól telefonon rendelek. A rendőrséggel és tanácsossal telefonon érintkezem s nem kell, hogy odamenne órákig várjak. Ismerőseim megérkezése felől a szállodától telefonon kérdőzködöm. Széki Miklóst telefonon hívom barátságos társas-estélyre, br. Jósika Gáborral Szamosfalván, telefon utján igazítom a gazdasági ügyeket.

Bort telefonon rendelek, egyélti ügyeket telefonon igazítok. Szóval egy-egy délelőtti tizenöt—20 olyan távolról pontokon lakó egyénekkel végzem üzleti vagy társadalmi összeköttetéseimet, kényelmesen szobából, hogy személyesen, vagy megbízottal által ezek eligazítása vagy lehetetlen volna, vagy egy nap többé kerülne, mint a mennyi a telefon egész havi használati díja. Azért én egész lélekkel ajánlom mindenkinek a telefon bevezetését, mert az a legolcsóbb, legkényelmesebb közlekedési organum.

Sz. — O.

Jövedelmi adófizetők.

Tájékoztatni kívánjuk polgártársainkat a hatóság által kiadott hirdetmény értelmében az adókövető bizottság által tartandó tárgyalások napjáról. A tárgyalásokat megelőzőleg közzé tesszük a következő hó egyes napjain sorra kerülő névsort, hogy az adókövetők idejük legyen beszerezni a szükséges adatokat, megérkeztenni a fellebbezést és módjuk legyen akadályoztatás esetén képviseletéről is gondoskodni. Az alábbi kiírtatett napokon az egyes csoportok d. e. 12 óráig személyesen, vagy képviselőik utján jelenthetik be a rendonte épület nagytermében (b.-monostor-u. 26. sz.) ülésező bizottsághoz felszólalásait, az időtől kezdve pedig 8 nap alatt a kellően felszerelt felfolyamodásukat a pénzügyigazgatóság iktató hivatalában írásban adhatják be.

Külvárosi kerület.

(Folytatás.)

Tárgyalási nap augusztus 23.

Jelen Mihály mézárós 30 frt 80 kr. Krausz Jakab bádogos 16 frt 52 kr. Eibenstein Rudolfé szatocs 15 frt 56 kr. Farkas József mézárós 17 frt 75 kr. Maeszkási Lajos mézárós 70 frt 55 kr. Maeszkási Lajos halászlái jogbírlét 8 frt 95 frt. Vinzer Herman órás 15 frt. Gaslos Andrásné ószerárás 10 frt 30 kr. Timbus János ács 31 frt 48

*) Mindig szívesen vesszük, bármely állomásról ha felkeresnek, a közönséget érdeklő udjanságokat. Egyelőre kéjük a délelőtti órákban felkeresni. Később közölni fogjuk időről-időre az időpontot, a melyen beszégetni lehet. Szerk.

kr. Alesi György székáló, hentes 70 frt 7 kr. Lászlócski Dániel székáló 60 frt. Biró Albert székáló 17 frt. Segesvári Ferenoz mézárós 151 frt 95 kr. Kovács Antal ószerárás 7 frt. Szilágyi János bérkocsis 8 frt. Káló András kovács 18 frt 50 kr. Ince Mihály sertéskereskedő 22 frt. Sijovits Mózes majorságárás 5 frt 80 kr. Angyal Sámuel sertéskereskedő 12 frt. Sponner Abélus gabonaárás 7 frt. Jelen Lászlóné kenyérsütés 10 frt. Papp Lajos gabonaárás 9 frt. Darbák Sándor bőlkszítő 12 frt. Heroz Kálmán bór stb. árus 45 frt 62 kr. Viski Mária pálinka dohány 16 frt. Gabó Jánosné szülész 12 frt. Salamon Dávid szatocs stb. 14 frt 50 kr. Brunner Izák szeszgyár 73 frt 82 kr. Friedman Mendel stráfeszekeres 44 frt. Szakállos János sertéskereskedő 13 frt. Gyárfás Gergely bór stb árus 19 frt. Saigori József fuvaros 23 frt 67 kr. Fazakas Sándor szőcs 19 frt 20 kr. Grünstein Ábrahám bérkocsis 7 frt. Papmáder István bérkocsis 13 frt. Silaji Lajos sertéskereskedő 6 frt. Ifj. Nagy István szatocs 17 frt 20 kr. Molnár Róza szatocs 15 frt. Jakaró Ferenecné szatocs 14 frt 50 kr. Pap István kenyérsütés 14 frt 80 kr. Pap Mihály kőműves, tehenészt 36 frt 20 kr. Fazakas János kőműves 23 frt 44 kr. Debrecezi Mihály csizmadia 15 frt. Ifj. Nagy István kőműves fűtős husárás 22 frt 68 kr. Kovács Ferenoz ács 33 frt. Grünvald Izidor álkus 19 frt. Szabó Györgyné sültbus árus 6 frt 50 Pusch Klemens István szekerés 9 frt. Hirsch Herman fuvarozás 44 frt. Simon János tehenészt 8 frt 50 kr. Debrecezi Sándor mézárós 53 frt 40 kr. Szabó Lajosné bába 13 frt 50 kr. Landefrman Elek gabonakeres. 15 frt. Landeszman Elek vízárás 3 frt. Landeszman Elekné szatocs 15 frt. Székely Mihály kőműves 101 frt 5 kr. Nagy József bérkocsis 12 frt. Majos György liba kereskedő 7 frt 70 kr.

(Folytatása köv.)

A főispán ur figyelmébe.

Már hetek óta sürgeti lapunk az általános tisztaság iránti intézkedést; mondhatni napokint megnevezzük azokat az utcákat, helyeket sőt házakat is, hol piszok, rondaság uralkodik. A legerősebb hangon szólaltunk fel és figyelemztettük a hatóságot, minden intézkedés gyors megtételére, csak hogy a járvány elnyomható legyen. A hatóság azonban, ha tett is valamit (ut aliquid fecisse videatur) korántsem tette meg mindazt, amit és a hogy kellett volna. Ennek tulajdonítható aztán, hogy a járvány, bár mint tagadják is azt a hivatalos körök, napokint terjed.

De hát ez nem is lehet másképp, midőn a legkisebb tájékozottságot is teljesen kizáró oly intézkedések tétetnek, melyek mellett megvan engedve, hogy a járványos betegségben elhaltakat a szokásos czeremóniával temessék; a halottas háznál népes tömegek gyűlenek össze és ezek a város főbb utcáin, sőt a főtéren keresztül zeneszóval kísérik a halottat örök nyugalomra. Már ez maga botrány, melyet még halatlantabbá teszen ama tény, hogy a fertőtlenítést csak a temetés után szokták foganatosítani, az illető házaknál, mint azt saját szemekkel láttuk. Tehát csak akkor, mikor már a nagyszámú gyülekezet a puppal együtt a halottas háztól alaposan széthordhatta a járvány csiráit.

Mit szólunk aztán az ilyen dolgokat nemcsak eltűrő, de határozottan megengedő hivatalos egyének tájékozottságáról? S minek nevezzük az ilyen vétkes tudatlanságot, melyből egy egész város lakosságára, sőt a távolabbi vidékekre is a legnagyobb veszély háromolhatik? Ki adja viszsa a vétkes mulasztás miatt elhalt férjet s általában a szülő családjának? ki fogja letörlni a hátramaradt árvák könnyeit? vagy kifogja visszaadni a járványban elpusztult gyermekeket a kétségbeesett szülőknek? Ki vállal mindezekért felelősséget? Vallyon amaz intéző férfiak-e, kik már eddig is bebizonyították, hogy ha netalán akarják is, de nem tudják az ügyeket sikerrel végezni.

Kérjük gróf Bély Ákos főispán urat, vegye kezébe az ügyet és ha másképp nem lehet, kormány bízott kieszközlésével intézkedjék a város lakosságának egészségére és életére felett.

A járvány ellen.

Kolozsvár város hatósága a városban mind nagyobb mértékben fellépő savós bállob járvány tárgyában a következő hirdetményt adta ki:

Tekintettel arra, hogy a város területén a fertőző jellegű savós bállob járvány-szerűleg lépett fel, alldított Tanács ezennel ismételtlen figyelemzteti a közönséget, hogy egészségére szigorúan ügyeljen. A savós bálloba esés ellen a következők életrendi szabályokkal óvhatjuk magunkat a legsikeresebben:

1. Szigorú mértékletességet kell követni ételben, italban, munkában és élvezetben.

2. Az étkezésre nézve maradjon min-

denki szokott étellei mellett. A vacsorát, mely bőséges ne legyen, néhány órával kell a lefekvés előtt elkölteni. A hasmenésre hajlandók igranak makk-kávét, csokoládét, a borivók, lehetőleg jó vörösbort és óvakodjanak az olyan ételektől s italoktól, melyek nekik hasmenést szoktak előidézni.

Italul legelőszérűbb a tiszta, friss víz vagy a jó minőségű bor, s végül a friss ásványvíz (borviz). Rossz bor, vagy ki nem forrott sör ártalmas.

Igen káros az egészségre a Szamosos víz, továbbá az olyan kút-vagy forrásvíz, mely szomét, hulladék, genajlé, árnyékszekék közelében fakad. A tisztátalan vizet legjobb felforraltatni és lehttve kevéssé borral, pálinkával, vagy citromlével, ecettel vegyítve használni.

3. Célszerűt napokint a szabadban mérsékelt testmozgást végezni.

4. A hűlés ellen óvakodni kell.

5. A lakhely száraz, világos jól szellőzött és ne zsúfolt legyen. Nedves, homályos, dohos, zsúfolt szobákban lakni felette ártalmas.

6. A tisztaság úgy a testre, mint a ruházatra, ágyneműre és lakásra szigorúan fenntartandó. Gyakran kell mosakodni időnkint fürdeni, ágyneműt, ruhát, naponta szellőztetni gyakran tisztát váltani.

7. Az egészség fenntartásának feltételeihez tartozik még a kedélynyugalom, bátorság, jókedv, ellenben igen ártalmas a nagy félelem, aggodalom és bizalmatlanság.

8. Ártalmas a beteg ürülékét és szennyest ruháját érinteni, azért a beteg ápolásánál a tisztaságra lehetőleg ügyelni kell. Az ürülék, valamint a beszenyezett tárgyak azonnal eltávolítandók, illetőleg megtisztítandók és az orvos utasítása szerint fertőtlenítendő, mert ezek a ragály legnagyobb terjesztői.

Ha azonban a felsorolt életmód megtartása mellett is fordulna elő gyanus megbetegedés, figyelemztetjük a közönséget, hogy szigorúan alkalmazkodjék az 1876. évi XIV. t.-cz. 82. §-ához a mely így szól:

„A családok, iparos, gyáros, bányatulajdonosok, ha családja, háznépe, segédei, tanoncjai, illetőleg munkásai között, továbbá a növelde-tulajdonos, ha növendékei között ragályos vagy járványos betegség ütött ki, tartozik a hatósági rendelkezés bekövetkezte előtt is illető betegeknek azonnal nyújtandó orvosi segélyről gondoskodni.“

„Ragályos járványoknál a szűkséghoz képest is a kényszer gyógyítás is elrendelhető.“

Ha a felsoroltak huszonnégy óra alatt orvosi segélyről nem gondoskodnak, az 1879. évi XL. t.-cz. 99. §-a szerint háromszáz forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetnek.“

Miután a betegség terjedésének korlátozása leginkább a betegek orvosi elhelyezésétől függ, a hatóságnak az a feladata, hogy az egészségügyet a betegekkel és az ezek által beszenyezett tárgyakkal való érintkezéstől lehetőleg oltalmazza. E végből a betegek lehetőleg elkülönít. Ha saját lakásában erre megfelelő hely van, akkor a beteg ott hagyatik, de ha a beteggel egy szobában többen laknak, akkor a beteg onnan eltávolítatik s a járvány-kórházba szállítatik, vagy pedig a lakótársak fogának kitelepített. Hogy melyik mód alkalmaztassék, azt minden egyes esetben a hatóság kioldóttje állapítja meg. A ki a hatósági orvosnak a beteg beszállítására, a fertőtlenítés végrehajtására, vagy az egészségügy kiköltöztetésére vonatkozó intézkedéseit megakadályozza, — annak ellenszég vagy másokat erre felbujt: a büntető törvény 163, 165. és 168. §-ai szerint három illetve öt évig terjedhető börtönnel büntetetik.

Végül szemben a részint rosszakarattól, részint tudatlanságból elterjesztett hírekkel, értesítjük a közönséget, hogy a betegek csak a legvégső szűkség esetében szállíthatnak be a járványkórházba, ha tudniük li teljes lehetetlenség a többi családiallakól elkülöníteni; a járvány-kórházban különben a betegek a legelkisebbségre, leggyorsabb ápolásban részesíttetnek.

Kolozsvár szab. kir. város tanácsa 1898. évi augusztus hó 19 én tartott üléséből.

ALBACH GÉZA.

kir. tanácsos, polgármester

MINDENFÉLE.

Kolozsvárt, augusztus 22.

— A Kossuth-bizottság végl

összeállította az idei Kossuth-ünnepély programját. Az ünnepély mely e hó 24-én a törökön, lesz megtartva, az iparos-egylet téri palotájában fog lefolyni és délután órák kezdődik. A program első pont egy a népzenekar által előadandó nyitány képezi. Előnik megnyitót tart Deáky Algyvéd, a rendező-bizottság elnöke. Ennek a sztalos Irén k. a fog kinek fejlett kolárol tanusokodó szép hangját közögtük pár hangversenyről előnyösen ism. Ezenkívül szavalni fog Szerémi Gizella nemzeti színház kiváló művésznője, Gál Gy. a színtársulat e közkedveltségű tagja és kes Lajos joghallgató. Czimbalmon ját Popini Nándor. Még a polgári daléneke és a népzenekar által előadandó bos egészítik ki a szép programot, mely

H i r d e t é s e k.

Sz. 3515—1893.

772. (1—3)

Hirdetmény.

Szászsebes szab. kir. város (Szebenmegye) eladja az alvinczi m. kir. vasúti állomástól 2 órányi távolságra fekvő, könnyen közelíthető „Groswald” nevű tölgy szál erdejében egy a magas földmívelésügyi ministerium 15,287—1893. számú rendeletével engedélyezett 5 évi vágást, nyilvános árverésen.

Az eladás tárgyát képező, nagyjából m. f. á. 2390 darab tölgyfa, fatömege 4078 m³, melynek becsértéke 12003 frt 10 kr. — Ezen összeg egyszerre mind a kiküldési árt képezi.

A nyilvános árverezés folyó évi Szeptember hó 20-ára délelőtti 9 órára a városi tanács gyűlés-termébe ki lett tűzve.

Vevők kötelesek a fent említett becsértéknek 10%-át, mint bántpénzt, a szóbeli árverezés megkezdése előtt letenni.

A szóbeli árverezés megkezdéséig a kellő bántpénzzel ellátott zárt ajánlatok is elfogadhatók.

A közelebbi eladási feltételek a hivatalos órákban az alóli tanácsnál betekintheők.

Szászsebes, 1893. évi augusztus hó 19-én.

A városi tanács:

Conrad Ottó,
polgármester.

Kischer Rezső,
főjegyző.

Lakodalmi és béli meghívók.

Divatos eljegyzési jegyek.

Női és férfi tánczrendek.

Rajz után készült plakátok.

Részvények és záloglevelek.

Műsorok és jelentések.

Névjegyek 25 különböző írásminta szerint.

Naplók és folyóiratok.

Füzetek és könyvek.

Rovatos ívek, hatósági nyomtatványok.

Fekete és színes falragaszok.

Körlevelek és számlák

Izléses kiállításban, olcsó árban

KÖZMŰVELŐDÉS

IRODALMI ÉS MŰNYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG,

Telefon szám 6. KOLOZSVÁRT. Telefon szám 6.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan.

13. (89—x)

MATUTSEK JÓZSEF

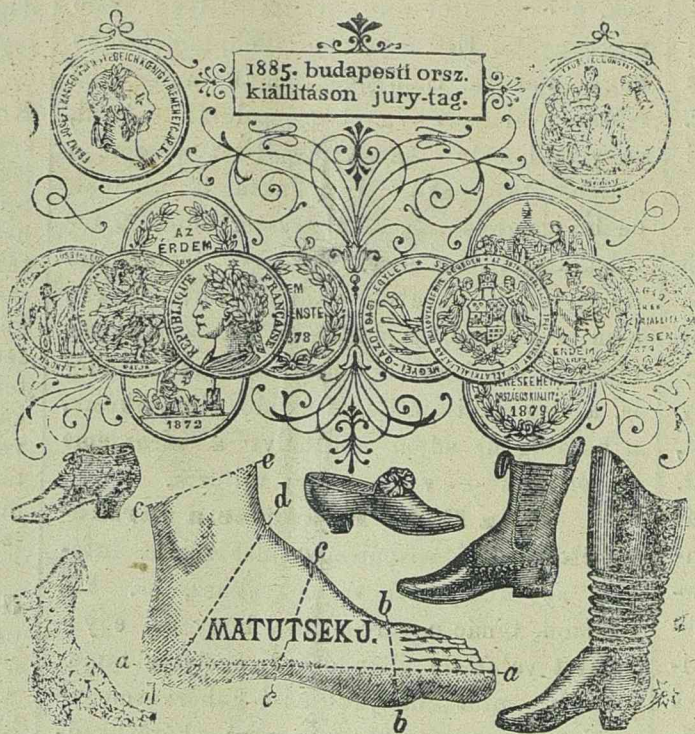
27. év óta fennálló

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete

Kolozsvárt,

Fóter 32-ik szám alatt,

a volt HUTFLESHÉ-üzlethelyiségben.

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli minta után a legjobb anyagból és dívat szerint, lehetőleg gyorsan teljesíthetnek.

781. (1—x)

Tisztán kölcsönös. — Részvényesei nincsenek.

Az összes nyereség a biztosítottak javára esik.

A legnagyobb és leggazdagabb pénzügyi intézet a világon.

Biztosítási alapja

907 millió

frank.

THE MUTUAL
NEW-YORKI ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG
ALAPÍTOTT 1843.

Biztosít

emberéletet

legkülönbözőbb és leg-

előnyösebb

módozatok szerint.

Prospektusokkal és tisztelettel felvilágo-

sítással szolgál az

Erdélyrészi aligazgatóság,

Kolozsvárt. Belhíd-utca 16. sz. alatt.

Ujonnán berendezett

fűszer- és csemege-üzlet.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a hosszú évek során a helybeli piacon fennállott

BOKROSS ADÁM czég

fűszer- és csemege-üzletét átvetttem és azt saját cégem alatt — teljesen újból berendezve — a n. é. közönség szíves pártolásaiba ajánlom.

Gyors és megbízható kiszolgálásról biztosítom, valamint áruim jó minőségéért kezeskedem.

Vagyok kiváló tisztelettel:

Jeney Lajos.

749. (3—6)

Becsés tudomására adom a n. é. közönségnek, miszerint az ujonnán érkezett

görög-dinyeim

igen kitűnő érett állapotban érkeztek meg, melyekért minden egyes vevőimnek felelősséget vállalok; — ugyancsak kitűnő, sajátilag kezelt

fehér- és vörös boraimért,

s annak tisztán tartott kezeléseért.

Mérsékelt árban kiszolgálók.

A közönség becses pártfogását kéri:

Ifj. GUNESCH KÁROLY,

(Sétány-utca.)

773. (1—3)

Tenyészállat eladás.

Gróf TELEKI A. tancsi uradalmában, posta, távirat és vasút Szász-Régen,

eladó

kendi-lónai és bonczhidai faj keresztezésből származott

13 darab négy éves tenyész-kan, á 120 kilogramm;

20 darab két éves tenyész-kan, á 75 kiló;

52 darab tenyész-kocza, á 75 kilogramm.

Értekezhetni egyenesen ANTAL LAJOS tisztartóval Tancson.

623. (15—x)

BORSZÉK (Csikvármegye, Erdély.)

Elsőrangú gyógyfürdő, 900 méter magasságban, beláthatlan és fenyveseknek alsóbb szervezetektől mentes régiójában.

Gyógytényezői: havas alji klímája, tiszta ozonidus levegője, kitűnő gyógyerejű vasas- és más vegyi összetételű borvíz ivókútai, számtalan szénsavas hideg lobogó-fürdői, vasas láb-fürdők, szénsavas melegített kád-fürdők, fenyőlevél-fürdők, jól berendezett hidegvíz gyógyintézetek, massage és villamosítás.

Az idény megnyílt június hó 1-én.

Posta és táviró helyben.

Részletes prospectussal és felvilágosítással kívánatra készséggel szolgál a fürdő- orvos: **Dr. Szilvássy János,** vagy a helyben székelő fürdő- és üzletigazgatóság.

A fürdővendégek szállítását a szász-régeni vasúti állomástól Borszékig és vissza bérkocsik eszközlik.

Felvételt teljesít és bérkocsira előjegyezést 48 órával előre elfogad: „Hávrának József m. kir. állomásfőnök ur Szász-Régen” vagy „A bérkocsi vállalat irodája Borszéken.” (Felső vendéglő.)

A viteldijak szabályozva vannak.

A borszéki borvíz az Oelhoffert töltő-géppel kifogástalanul felfogva és modern gépek által dugaszoltatva, kristály tisztaságban hozatik forgalomba. — Évenként 3 és fél millió palack elárúsítás.

A borvízre nézve minden megrendelés kizárólag a borszéki fürdő- és üzletigazgatósághoz intézendő.

A borszéki borvíz ára helyt.

Ládákba csomagolva:				Szalma-hüvelybe csomagolva:			
1 láda	1-4 literes	50-es	6 frt 60 kr.	1 üveg	2 literes		18 kr.
1 "	1-4 "	25 "	3 frt 20 kr.	1 "	1-4 "		13 kr.
1 "	1 "	50 "	6 frt 10 kr.	1 "	1 "		11 kr.
1 "	1 "	25 "	3 frt 10 kr.	1 "	0-5 "		9 kr.
1 "	0-5 "	50 "	5 frt 30 kr.				

Nagyobb megrendelésnél 10% kedvezmény.

Borszék, 1893. évi május hó.

453. (19—x)

A borszéki fürdő és üzlet.